

Исцѣли душѣ-тъ ми, защото ти съгрѣшихъ.

5 Врагове-тъ ми говорятъ зло за мене :

Кога ще умре, и ще загине име-то мѣ ?

6 И ако дойде *някой* отъ тѣхъ да мя види, говори
свѣтъ :

Сърдце-то мѣ събира въ себе си беззаконїе :

Като излѣзе вънъ говори.

7 За мене шепнатъ криво всички-тъ които ма не-
навидатъ :

За мене мыслятъ зло, и казуватъ :

8 Лошо нѣщо го е сполѣтѣло :

И като е легналъ нѣма вече да стане.

9 И самый-тъ человекъ съ когото азъ живѣехъ мирно,
на когото сѣ надѣехъ,

Който надѣше хлѣбъ-тъ ми, подигна петъ върхъ ми.

10 Но ты, Господи, помилуй ма,

И възстави ма, и ще имъ отвърна.

11 Отъ това познавамъ че ты благоволишь къмъ мене,
Понеже не тѣржествва противъ мене врагъ-тъ ми.

12 Я мене, ты си ма подтвърдилъ въ цѣлоствѣ-тъ ми,

И утвърдилъ си ма прѣдъ лице-то си въ вѣкъ.

13 Благословенъ Господь Богъ Израилевъ

Отъ вѣка и до вѣка. Аминь, и аминь.

П С Я Л О М Ъ 42. (по Слав. м'а.)

Първомъ пѣвцѣ, Масхулаз, за Кореевы-тъ сынове.

1 КЯКТО елень-тъ желеде водны-тъ извори,

Така душа-та ми желеде теке, Боже.

2 Жадна е душа-та ми за Бога, за Бога живаго :

Кога ще дойдѣ, и ще сѣ навѣхъ прѣдъ Бога ?

3 Сълзы-тъ мои станѣхъ ми храна деня и ноца,

Като ми дѣматъ всякой день : Дѣ е Богъ твой ?

4 Това си напомнамъ, и изливамъ душѣ-тъ си вътрѣ
въ мене,